

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen NB20 : 1850

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen NB20 : 1850", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 23*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Anne Mette Hansen; Johnny Kondrup, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2006 , s. 75.
Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb20-txt-shoot-n77.pdf> (tilgået 30. april 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 23

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

NB20:77

#

Menneskeligt Vrøvl.

Idag talte jeg med en Høiærværdighed. Han forklarede mig begejstret, at det der egl. behøvedes, er Tiggermunke o: D:. Men hvorfor bliver saa hans Høiærværdighed ikke selv en Tiggermunk? Derom lader det sig da ikke sige: jeg kan ikke, thi det beroer jo blot paa Villie. Altsaa hans Høiærværdighed foretrækker, at sidde i et af de store Embeder. Men næste Søndag prædiker han rørt om, at det der egl. behøves er Tiggermunke.

Og nu videre. Sæt saa der opstod eller fremstod en saadan Tiggermunk iblandt os, hvad vilde saa Hans Høiærværdighed gjøre? Han vilde strax benytte Leiligheden til at udraabe: det er det jeg altid har sagt – og saa vilde han næsten bilde sig ind at han selv var Manden, istedetfor det jo er en desto større Brøde, jo længere Tid og jo mere høirøstet han har sagt, at det var det der behøvedes uden at gjøre derefter.

Og nu videre. Naar saa Tiggermunken havde levet blot eet Aar, saa vilde hans Høiærværdighed være med blandt dem, der skreeg: det er en Overdrivelse, en Overdrivelse – thi nu begyndte Sagen at blive Alvor.

See denne Høiærværdighed han sidder roligt i det store Levebrød, passer nøie paa, naar det større bliver ledig, at han kan søge det. Vidunderlige menneskelig Vrøvl! Begiv Dig blot ind i Vrøvlet, der er Avancement og Befordring. For Sandheden er der i denne Verden intet Avancement, men kun Tilbagegang.